

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

- N. Η. (ἔχει ἡμέρας 28. Ὁ ἥλιος εἶναι εἰς τοὺς ἔχθνες.)
- 13 1 Κυρ. †Τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ μνήμη Τρύφωνος μάρτυρος.
- 14 2 Δευτ. †Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν σωτήριον ἐνανθρώπησιν καὶ ἐκ τῆς ἀγίας ἀειπαρθένου γέννησιν αὐτοῦ προσῆχθη ἐν τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παρὰ τε τῆς πανάγης αὗτοῦ μητρὸς καὶ τοῦ δικαίου Ἰωσῆφ κατὰ τὸν νόμον τὸν Μωσαϊκόν, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἔσται ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐν τῷ Ἱερῷ ὁδηγηθεὶς πρεσβύτης Συμεὼν, ὃς ἦν κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἴδῃ τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ καὶ εἶπε. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα κτλ.
- 15 3 Τρίτ. Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἀννης τῆς Προφήτειδος.
- 16 4 Τετ. Τοῦ ὁσίου Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.
Οἱ ἔξ Ἀλεξανδρείας καταγόμενοι Ἰσιδώρος ἦν υἱὸς γονέων εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν, συγγενῆς Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας ἐπισκόπων καὶ μαθητῆς τοῦ Χρυσοστόμου. Καταλιπών δὲ πλοῦτον καὶ βίον εὐδατμονα μετέβη εἰς τὸ Πηλουσιόν ὅρος καὶ ὑπῆλθε τὸν μοναστικὸν βίον. Κατὰ Νικηφόρον Κάλλιστον ὁ Ἰσιδώρος ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, μάλιστα δὲ ἐπιστολὰς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα, χάριτος παντοίας μεστάς, δι' ᾧ πᾶσαν τὴν Γραφὴν σαφηνίζει καὶ σύμπαν ἡδος παιδεύει. ἐτελεύτησεν ἐν ἔτει 449.
- 17 5 Πέμ. Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης καὶ Φωτίου Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
- 18 6 Παρ. Οἱ μὲν Βουκόλος ἔχειροτονήθη ἐπίσκοπος Σμύρνης παρὰ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. — Ὁ δὲ περιώνυμος Φώτιος, ὁ πρῶτος ἐλεγχτῆς τῶν τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας καιγοτόμων δογμάτων, ὁ τῆς θείας τε καὶ θύραθεν σοφίας εἰδήμων, ἦν υἱὸς γονέων ἐπιφανῶν καὶ ἀνεψιὸς τοῦ Πατριάρχου Ταρασίου. Ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἄκων τῇ 25 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 258· ἔξωρίσθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Βασιλείου τοῦ Μακεδόνος ἐν ἔτει 867· ἀνεκλήθη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τὸ δεύτερον ἐν ἔτει 877· ἔξωρίσθη αὖθις ὑπὸ τοῦ βασιλέως Λέοντος τοῦ σοφοῦ ἐν ἔτει 886 καὶ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἔξορίᾳ τῷ 891 ἔτει.
- 19 7 Σάβ. Παρθενίου ἐπισκόπου Δαμφάκων καὶ Λουκᾶ τοῦ ὁσίου, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἐλλάδος.
- Οἱ μὲν Παρθένιος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, υἱὸς Χριστοφόρου Διακόνου τῆς κατὰ τὴν Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας. — Ὁ δὲ Λουκᾶς ἦκμαζεν ἐπὶ Ρωμανοῦ τοῦ Δεκαπινοῦ περὶ τὸ 930 ἔτος· κατήγετο ἐξ Αἰγίνης καὶ ἦσκησεν ἐπὶ τοῦ παρακειμένου τῇ Λεβαδείᾳ Στειρίου ὅρους.
- 20 8 Κυρ. †Τοῦ Ἀσώτου. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου.
- Οἱ μὲν Θεοδώρος κατήγετο ἐξ Εὐχαῖτων καὶ ἦκλησεν ἐπὶ Λικινίου περὶ τὸ 320 ἔτος. — Ὁ δὲ Ζαχαρίας ἦν υἱὸς Βαραχίου, ἐκ φυλῆς Λευΐτ, ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαάδ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

N. Π.

21	9	Δευτ.	Νεκηφόρου Μάρτυρος.
22	10	Τρίτ.	Χαραλάμπους Ιερομάρτυρος.
Γιπήρχεν ιερεὺς τῶν ἐν Μαγνησίᾳ χριστιανῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβῆρου ἐν ἑταῖ 198, ὅτε τὸν μαρτυρικὸν ὑπέστη θάνατον.
23	11	Τετ.	Βλασίου Ιερομάρτυρος καὶ τῆς ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αύγούστης.
24	12	Πέμ.	Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας.
Ο Μελέτιος κατήγετο ἐκ τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ Μελιτηγῆς. Ὁπῆρε πρότερον ἐπίσκοπος Σεβαστείας, περὶ δὲ τὸ ἔτος 360 ἀνήχθη ἐπὶ τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἐπαρουσίασεν ἐν τῇ ἐν Κιωνισταντίνουπόλει συγχροτηθεῖσῃ Β' οἰκουμενικὴ Συνόδῳ τῷ 381 ἑται, ὅτα καὶ ἐν γῆρᾳ βαθεῖ πρὸς Κόριον ἔξεδήμησεν.
25	13	Παρ.	Μαρτινιανοῦ τοῦ ὁσίου.
26	14	Σάβ.	Αὐξεντίου τοῦ ὁσίου.
27	15	Κυρ.	†Τῆς Ἀποκρέω. Ὁ οντούμον τοῦ Ἀποστόλου.
28	16	Δευτ.	Παμφίλου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Μάρτιος.

1	17	Τρίτ.	Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.
2	18	Τετ.	Δέοντος Πάπα Ρώμης.
Ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς τῆς Ρώμης ἐν ἑται 440· ἀπέστειλε τοποτηρητὰς εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ' οἰκουμενικὴν Σύνοδον, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 415 ἑται συγχροτηθεῖσαν· ἐτελεύτησεν ἐν ἑται 461.
3	19	Πέμ.	Ἀρχίππου τοῦ Ἀποστόλου.
4	20	Παρ.	Δέοντος ἐπισκόπου Κατάνης.
5	21	Σάβ.	Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, καὶ Εὐσταθίου Ἀγιοχείας.
Οὗτος ὁ ἄγιος Εὐστάθιος, τὸ ἐγκαλλώπισμα τῆς τῶν Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας, ἐκ Σιδῆς τῆς Παμψυλίας καταγόμενος, ὥπηρε πρῶτον ἐπίσκοπος τῆς ἐν Συρίᾳ Βερροίας, ἐν ἑται δὲ 325 προεβιβάσθη εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον ὑπὸ τῆς Λ' οἰκουμενικῆς Σύνοδου, ἐν γῇ παρουσιάσας προσεφωνησεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα Κωνσταντίνον λόγον πανηγυρικόν. Οἱ Ἀρειανοὶ ἐσυκοφάντησαν αὐτὸν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ὃς ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ἔνθα καὶ ἐτελεύτησεν περὶ τὸ 360 ἔτος.
6	22	Κυρ.	†Τῆς τυροφάγου. Τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίοις Μαρτύρων.
7	23	Δευτ.	Πολυκάρπου ἐπισκόπου Σμύρνης.
Ο θαυμάσιος καὶ ἀποστολικὸς οὗτος τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλος ὥπηρε μαθητής τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ιωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ γνώριμος πολλῶν ἀλλων ιδόντων τὸν χριστόν, διδάσκαλος δὲ τοῦ Ειρηναίου. Ὁτε ἐκινήθη ὁ κατὰ τῶν χριστιανῶν διωγμὸς ἐπὶ Μάρκου Λύρηλίου, προσήχθη ἐνώπιον τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης καὶ ὁ Πολύκαρπος, δις παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν χριστόν εἰπεν. Ὁ γδοήκοντα καὶ ἐξ ἑτη ἔχω δουλεύων αὐτῷ, καὶ οὐδέν με ἡδίκησε· καὶ πῶς θύναραι εἰλασθημῆσαι τὸν σώσαντάμε; Ὁργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λέγοις τούτοις ὁ Ἀνθύπατος, ἐκέλευσε βιβλίην αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὗτοις ἐτελεύτησε θάνατον μαρτυρικὸν ἐν ἑται 166.
8	24	Τρίτ.	Η πρώτη καὶ δευτέρα εὑρεσίς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.
9	25	Τετ.	Ταρασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
Ο Ταράσιος, τὸ μέγα τῆς ὁρθοδοξίας ἀγλαΐσμα, ἦν οὐίος γονέων ἐπιφανῶν· ἐχειροτονήθη Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἐν ἑται 784. τῇ συνεργείᾳ αὐτοῦ συνεκροτήθη ἐν ἑται 787 ἡ περὶ τῶν ἀγίων εἰκόνων Ζ' οἰκουμενικὴ Σύνοδος· καλῶς δὲ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἑτη 99 καὶ μῆνας δύο, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 806 ἑται.
10	26	Πέμ.	Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης.
11	27	Παρ.	Προκοπίου Δεκαπολίτου τοῦ Ομολογητοῦ.
12	28	Σάβ.	Βασιλείου τοῦ Οσίου καὶ Ομολογητοῦ. Ἀγάμηνης τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύματος παρὰ τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.